

Havnagøtur?

Oddagrein

VIT hava fingið ein havnamann til samferðslumálaráðharrar. Hann er føddur og uppalin í Havn. Hann hevur slitið sínar barnaskógvar í havnagøtum. Hann sær út til at hugsa sum havnamaður, tá tað um samferðsluøkið ræður. Hann hevur saman við øðrum havnamonnum, ið eisini hava slitið sínar barnaskógvar í havnagøtum, funnið eitt modell at gera samferðslufløgur eftir. Cost-benefit modellin kalla teir tað, jú nærri Havnini jú meiri Cost-benefit verður er ein.

VIÐAREIÐISFÓLK, tjørnuvíksfólk, gásadalafólk eru 0 verd á hesum nýggja skala hjá hesum, sum slitu sínar barnaskógvar í áðurnevndu havnagøtum. Alt broytist - soleiðis broytist eisini hugtakið havnagøtur. Havnin er nógv vaksin og veksur skjótt. Norðadalur, Syðradalur, Kaldbak og skjótt eisini Kollafjørður eru og verða skjótt Havnin. Havnagøtur mugu so verða vegakervið í Havn. Tvs. vegirnir til Syðradals, Norðadals, vegurin til Kaldbaks, hálvur um eitt ár, allur Oyggjavegurin og Kollafjarðartunnlin við tilbehoyri, verða havnagøtur.

NÚ kemur so spurningurin, um tað er rímuligt, at samferðslumálaráðharrin nýtir landskassans pengar til at útbyggja, umbyggja og viðlíkahalda og halda eitt alment samferðslunet í gongd inni í Tórshavnar Kommunu, meðan hann kveistrar útjaðaraðini burtur?

SAMFERÐSLUKERVIÐ er grundstuðulin undir einari javnari menning av hesum landi. Vit skilja, at samferðsluøkið ikki fær so stóra jättan á figgjarlóginu, so onkrunað skal sparast. Hvat var tá meira náttúrligt at spart enn har, ið vælstandurin er størstur og livilíkindini best. Lætið havnagøtur verða havnagøtur fult og heilt. Nakað annað er, at spurningurin sum so verður aktuallur fyri alt landið, tá kommunusamanleggingin kemur. Skal landið so veita blokkstuðul? Tá verður tað enn meira tápuligt at nýta cost-benefit modell. Nei, tá má nýtast okkurt, ið mótvegar hesi ótolandi centraliserg, ið fer fram við størri og størri ferð.

Sosialurinn

Úr Norðurlandaráðnum:

Pláss og brúk skal vera fryi okkum øllum

– Danska stjórnin hevur eitt slogan, sum sigur: »Tað skal ikki bara vera pláss fryi okkum øllum. Tað skal eisini vera brúk fryi okkum øllum«. Latið okkum gera hetta motto til eitt norðurlandsk motto, segði Dan R. Petersen, føroysku limur í Norðurlandaráðnum m. a. í røðu síni

Fru præsident, ærede forsamling!

Den svenske forfatter Vilhelm Moberg siger i en af sine bøger, at han på sine besøg i USA gang på gang blev stillet spørgsmålet, om han ikke var stolt af at komme fra Sverige, om han ikke var stolt af at komme fra Norden. Han blev gal over spørgsmålet. Han kunne ikke være stolt af en tilstand, han ingen indflydelse havde haft på. Men han var taknemlig for og ydmyg over, at han var født i Norden, han følte sig privilegeret.

På samme måde føler jeg mig privilegeret som nyligt valgt medlem i Nordisk råd. Det har været en positiv oplevelse at føle den varme og forståelse, der hersker i dette forum. De sproglige og

geografiske grænser er ophævet. Vi er et folk.

Denne forståelse og sammenhold har lange traditioner. I næsten 200 år har vi levet sammen uden indre aggressioner. Vi har lang tradition for demokrati, humanisme og fred.

Disse vilkår har skabt en velstand og tryghed, der ikke er kendt andre steder i verden. Disse vilkår har været årsag til, at totalitære kræfter aldrig har fået grobund i vore samfund.

Men denne lykkelige tilstand må ikke få os til at føle, at vi har nok i os selv. Et ordsprog siger: »Nu sidder jeg godt, sa' katten, som sad på flæskestek«, det er en forkert holdning. Ingen har nok i sig selv.

Vi har forpligtelser for den verden, vi lever i. Vi

har forpligtelser for de folk, der lever under totalitære systemer. Vi har forpligtelser for de folk, der lever i borgerkrig for ulande og for flygtninge.

En morder og fjende af demokratiet sidder i husarest i London. Kan den frie verden tillade, at han rejser hjem under dække af, at han har immunitet, som han som diktator har skaffet sig?

Ville den frie verden give Saddam Hussein frihed, hvis han sad i arrest i Europa.

Jo, vi har forpligtelser ude i verden, men vi har også tradition for fredsmægling. Trygve Lie, Dag Hammarskjöld, Johan Jørgen Holst, Torvald Stoltenberg og Karl Bildt er nogle af vores, der har været med til at sikre freden i vor tid. Dem kan vi være stolte af.

Vi har også pligt til at være på vakt over globaliseringer i vor tid. Den globaliserede kriminalitet og terror og den globale forurening må vi standse, og vi må styre den globaliserede økonomi.

Den danske regering har et slogan, der siger: »Der skal ikke bare være plads for os alle. Der skal også være brug for os alle«. Lad os gøre dette motto til et nordisk motto.

Lad os ikke bare gøre Norden til at bedre sted at leve i, men lad os gøre hele verden til et bedre sted.

Tak fru præsident.

Dan R. Petersen

Ikki akademiskar rapportir - men handling!

– Jeg ønsker ikke at standse de nordiske visioner, men at vi tænker os om. Det være i al ydmyghed sagt i dette højtærede forum, segði Jógvan við Keldu, føroyskur norðurlandaráðslmur m. a. í røðu síni

Fru præsident!

Vi borgere i de nordiske lande bør erinde os selv om, at vor demokratiske styringsform har givet utrolige fordele - menneskeligt, socialt og i henhold til arbejde og miljø.

Dog trænger vi til en virkelig selvansøgning!

Vi tror, at vi sidder på en »lykkens gren«, derfor trænger vi bl.a. til disse spørgsmål:

Hvordan kan det være, at der findes så mange mennesker med stress i de nordiske lande indenfor alle områder, samt voksende alkohol- og stofmisbrug?

Hvorfor er der så mange ulykkelige mennesker blandt os med skilsmisser - med alvorlige følger for børnene?

Hvorfor overlader vi pårørende vore ældre sidde så umådelig alene med al den frid, vi har?

Hvorfor er skolepsykologen i dag så kraftigt beskæftiget med alvorligere tilfælde?

Jeg tror ikke nogen kan svare. - Men arbejdsområ-

det er stort. Her skal snakkes mindre og handles mere.

Uden at tro, at jeg frem for nogen anden kan sige noget af betydning, har jeg bemærket mig, at i mit eget land Færøerne har vi brugt kort tid på en rivende udvikling, som vore nabolande har brugt mange år på. Det har givet alvorlige konsekvenser.

Har spændingen og interessen for forskning blandt læger gjort, at det er uinteressant at føre præventive engagement og at helbrede? - Hvor er balancen?

Er skolens pensum så omskifteligt, at vore lærere - trods kurser - ikke klarer sig. De lever en stresset tilværelse, går ikke i fin form på arbejde og kommer hjem i dårligt humør?

Har vi troende kristne ladet os lede af materialismen i stedet for det grundlæggende? Har kirken mistet sit mål og glemt fundamentet, og derved blevet et isbjerg med kolt kultur, som kun glæder sig over jubilæer, det være sig 100, 300 eller 500 år?

Har fagforeningerne, med kontinuerligt krav om nedsat arbejdstid og voksende fritid, været med til at skabe stress, frustration samt utilfredshed med samfundet o.s.v.?

Er det ikke på tide, at foreldrene følger mere sine børn?

Og sidst men ikke mindst, har vi politikere - specielt vi, som i mange år har været politikere - ikke totalt glemt, hvad vi egentlig er valgt ind til? - bl.a. i realiteten at tjene vort folk? I stedet for at bekribe hinandens partier?

- Dette bunder i ren uduelighed?

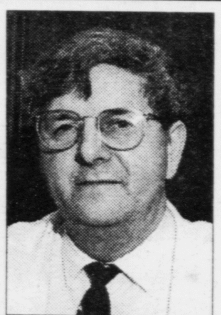
Lad os huske, at folket skal forvente sig meget af os.

Hvor finder vi Florence Nightingale ånden inden for sygehus-sektoren?

Har vi allerede glemt Moder-Theresa tankegangen i det sociale?

Er der nogen Martin Luther, John og Charles Wesley eller General Gordon, som i dag byder sig frem?

Hvor finder vi politisk engagement i form af Abra-

ham Lincoln?

Det bør understreges, at folket ønsker:

Ikke uendelige akademiske rapporter - **men handling!**

Ikke intetsigende udvalgsarbejde og snak - **men resultater!**

Skal vi som politikere ikke ransge os selv? - Bør vi tale om kurser med tema i selvansøgning med efterfølgende arbejde, der udmunder i handling?

I teknologiens tid har vi kontakt med hele verden: Således er det på høje tid, at vi kobler hjerne og hjerte sammen til en skabende enhed, hvilket giver os alle mere.

Præsident!

Jeg ønsker ikke at standse de nordiske visioner, men at vi tænker os om. Det være i al ydmyghed sagt i dette højtærede forum.

Tak - præsident!

Jógvan við Keldu